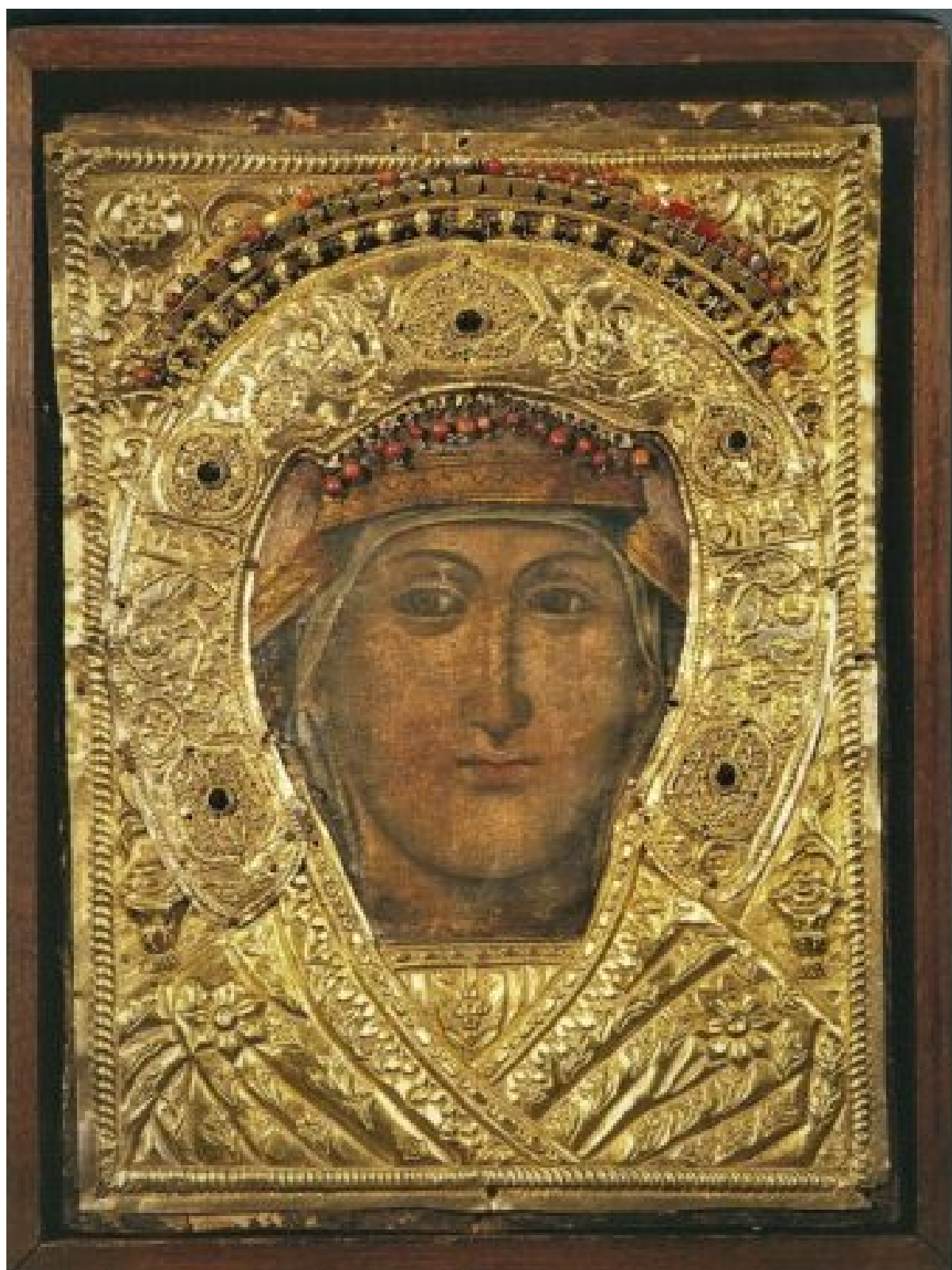

Πώς η Παναγία η Εικονίστρια έσωσε την Σκιάθο και τον ναό της από τους ναζί!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

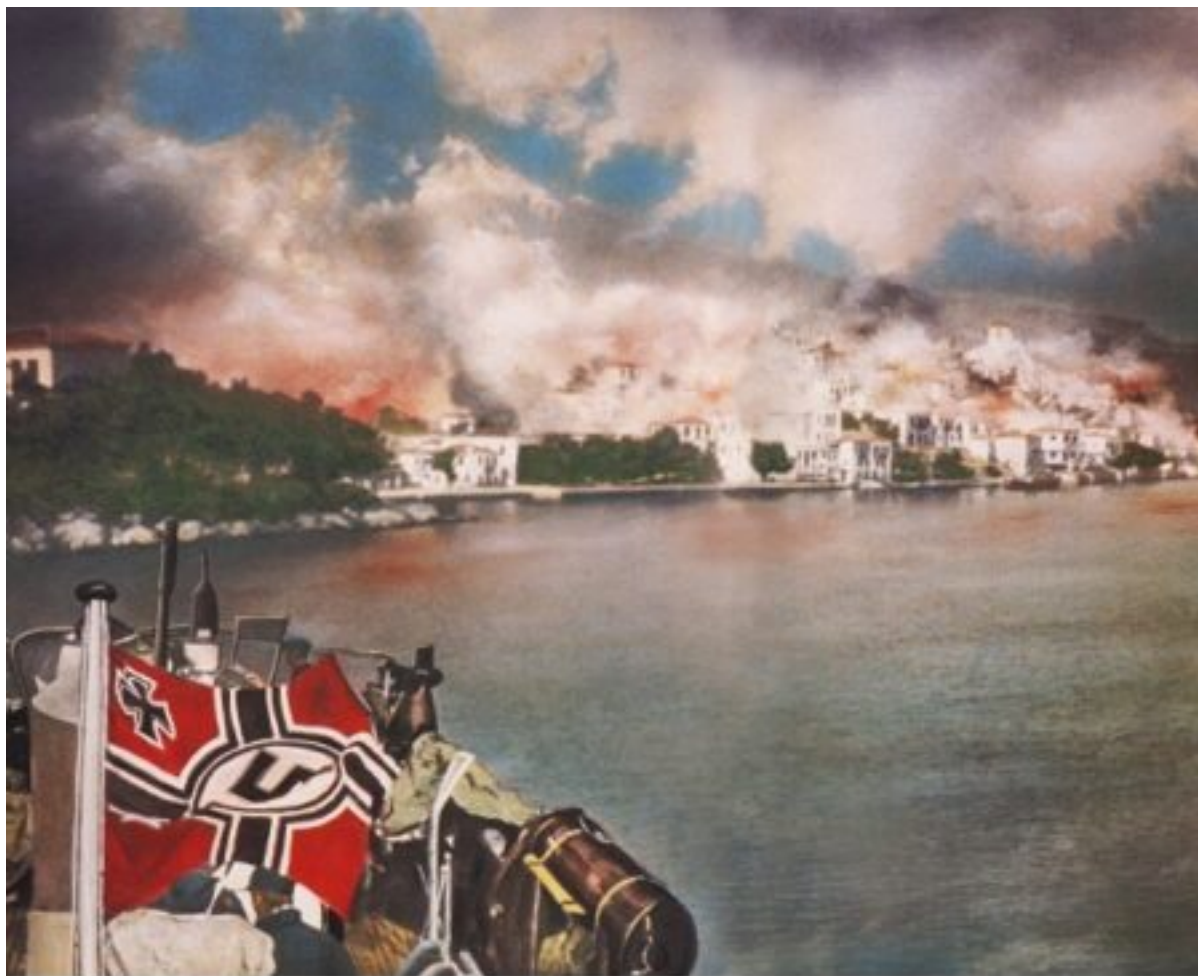
Γράφει ο Κωνσταντίνος Κουτούμπας:

[...] Αλλά και στα δύσκολα χρόνια της κατοχής, όταν τους Ιταλούς διαδέχθηκαν οι

Γερμανοί κατακτητές, οι οποίοι νικηφόροι προέλαυναν στα ελληνικά εδάφη, η Υπεραγία Θεοτόκος, αρωγός και προστάτης των ικετών της, δεν εγκαταλείπει το πιστό λαό της, όπως δεν εγκατέλειψε και το ταπεινό νησί της. Άφθονη η λαδιά, πνιγμένα τα οπωροφόρα δένδρα από τους καρπούς με τα κλαδιά τους να γέρνουν στο έδαφος, πλούσιες οι σοδειές τα χρόνια εκείνα. Όσα στερούσε ο δεινός κατακτητής από το λαό του Θεού, τα παρείχε πλουσιοπάροχα η τροφός της ζωής, η Παναγία η Εικονίστρια.

Ωστόσο το πρωινό της 23ης Αυγούστου του 1944, η Σκιάθος έμελλε να ζήσει έναν εφιάλτη. Είχε προηγηθεί, λίγες μέρες πριν, η σύλληψη του Γερμανού διοικητή των Βορείων Σποράδων Άντλερ, από το 54ο σύνταγμα του ΕΛΑΣ Πηλίου, κατόπιν εντολής του ΕΑΜ Βόλου, γεγονός που επιβεβαίωσε τους φόβους της τοπικής επιτροπής ΕΑΜ Σκιάθου για αντίποινα από μέρους των Γερμανών.

Μόλις κατάπεσε ο θόρυβος και σταμάτησαν να επαγρυπνούν οι ντόπιοι, ισχυρές Γερμανικές δυνάμεις με καταδιώξεις και επιταγμένα σκάφη εισβάλουν στο νησί, με σκοπό να διαπράξουν αντίποινα για την σύλληψη του Άντλερ. Σκοπός τους το ολοκαύτωμα της πόλης της Σκιάθου και οι ομαδικές εκτελέσεις όλων των κατοίκων του νησιού.

Οι Ναζί φωτογραφίζουν το “έργο” τους

Η πόλη της Σκιάθου παραδομένη στις φλόγες όπως την φωτογράφισαν οι δράστες της πυρπόλησής της.

Αρχίζουν ήδη τις συλλήψεις όσων εντοπίζουν μέσα στο χωριό, μιας και οι περισσότεροι κάτοικοι είχαν καταφύγει στις πλαγιές του νησιού, ενώ ταυτόχρονα πυρπολούν από στεριά και θάλασσα το χωριό. Σε λίγο η φωτιά είχε εξαπλωθεί και δεν ξεχώριζε τίποτα, ούτε κι αυτός ο ήλιος, όπως μας πληροφορεί ένας αυτόπτης μάρτυρας.

Η φωτιά δυναμώνει όλο και περισσότερο που μέχρι το βράδυ έχει καλύψει το μεγαλύτερο μέρος της πόλεως. Καίγονται ολοσχερώς περί τα διακόσια σπίτια. Οι γερμανικές δυνάμεις αποχωρούν με σκοπό να καλέσουν ενισχύσεις από το Βόλο, ώστε να χτενίσουν τη Σκιάθο και να μη μείνει κανείς ζωντανός.

Το προηγούμενο βράδυ, πολλοί κατέφυγαν στο παλαιό μοναστηράκι της Παναγίας της Κεχριάς, για να γιορτάσουν τα εννιάμερα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και να παρακαλέσουν την Θεοτόκο να τους βοηθήσει. Όμως τη χαρά διαδέχθηκε η λύπη, την ελπίδα κάλυψε το σκοτάδι.

Έντρομοι όσοι γλίτωσαν από τη σύλληψη και την πυρκαγιά κοιτούν την πόλη που

καίγεται και ζητούν το έλεος της Παναγίας. Κλαιν απαρηγόρητοι και ζητούν τις μεσιτείες της στον Υιό της για τη σωτηρία τους.

Και ιδού, η Παναγία η Εικονίστρια, η μητέρα των Χριστιανών, δεν άργησε να απαντήσει στις προσευχές των πενήτων της.

Ενώ όλα έδειχναν ότι δεν υπάρχει σωτηρία η Θεοτόκος δεν διέψευσε τις ικεσίες των δούλων της.

Όταν ο ήλιος έδυε πίσω από τους πυκνούς καπνούς, της κατά τα άλλα αίθριας και ζεστής εκείνης αποφράδας ημέρας, έξαφνα, εμφανίστηκαν μαύρα πυκνά σύννεφα, που σκέπασαν τον ουρανό.

Ισχυρή καταιγίδα ξέσπασε, που σε λίγα λεπτά πλημμύρισαν τα πάντα. Η δυνατή νεροποντή διήρκεσε όλο το βράδυ και κατέσβεσε την πυρκαγιά, προτού καταστρέψει τα πάντα.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Την επόμενη μέρα ο καιρός επιδεινώθηκε ραγδαία με ισχυρούς, ψυχρούς και βροχερούς ανέμους επί οκτώ ημέρες, φαινόμενο ασυνήθιστο για την εποχή.

Άρχισε να φυσά ισχυρός Γρεγολεβάντε, ο οποίος φρεσκάριζε ολοένα και περισσότερο. Η τρικυμία που επικράτησε εμπόδισε τα γερμανικά καταδρομικά και επίτακτα καΐκια να προσεγγίσουν στο νησί.

Ταυτόχρονα ξεκίνησε η κατάρρευση της Γερμανίας, ματαιώνοντας διαπαντός τα αιμοδιψή σχέδιά τους.

Όπως και άλλοτε, έτσι και τώρα, η Παναγία η Εικονίστρια, στην οποία όλο το νησί απέδωσε το θαύμα, επιβεβαίωσε τα όσα έγραψε στους ύμνους του ο Μωραϊτίδης, ο οποίος σε ένα τροπάριο της τετάρτης Ωδής του Κανόνα της, παρακαλεί την Θεοτόκο να εμφανίσει τη θεία χάρη της και με την λάμψη της να αποδιώξει τον τύραννο εχθρό. "...Εν ώρα θλίψεως... εμφάνηθι, και λάμψει της εικόνας σου, εξελού της τυραννίδος".

Μα το μεγαλύτερο θαύμα υπήρξε ένα και μοναδικό.

Μέσα σε εκείνη την παραζάλη, το πρωινό της 23ης Αυγούστου, το χωριό είχε εξ ολοκλήρου παραδοθεί στις φλόγες. Όσα σπίτια γλίτωσαν από την επέλαση της φωτιάς, δεν γλίτωσαν από το πλιάτσικο στο οποίο γερμανοί στρατιώτες και έλληνες καταδότες επιδίδονταν χωρίς ενδοιασμούς.

Οι φλόγες από τα διπλανά σπίτια έγλυφαν το Μητροπολιτικό Ναό των Τριών Ιεραρχών, στον οποίο φυλάσσεται μέχρι σήμερα η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Εικονίστριας.

Την ώρα που όλοι έντρομοι έτρεχαν να γλιτώσουν από τον όλεθρο, κανείς δεν

σκέφτηκε να φυγαδεύσει την Ιερά εικόνα, το μεγαλύτερο κειμήλιο του νησιού. Και όμως παρέμεινε απείραχτη στο θρόνο της, όπως απείραχτος έμεινε και ο Ναός της, στον οποίο σήμερα αναπέμπουμε ευχαριστηρίους δεήσεις, και δοξολογίες, για την διάσωση της πόλεως και τα θαυμαστά “ξένα και τεράστια” που η Θεοτόκος χάρισε και χαρίζει μέχρι σήμερα σε όσους την επικαλούνται με ευλάβεια και πίστη.

Απόσπασμα από την ομιλία του Θεολόγου και Αγιογράφου Κωνσταντίνου Κουτούμπα

η οποία πραγματοποιήθηκε στις 23 Αυγούστου 2009, ημέρα μνήμης της διασώσεως της πόλεως της Σκιάθου από τη θηριωδία του γερμανικού ναζιστικού στρατού. Ολόκληρη η ομιλία βρίσκεται στην διεύθυνση:
<https://skiathosiconography.blogspot.com/2011/08/23-1944.html?m=1&fbclid=IwAR3Ai3J2FDN1n-oOqczYZSIYsrbjs6zdAWxVChMxqhcvGcGYuAAjN67jqXa0>